

# Teatrul văzut din interior

## O stea de gheață fierbinte

În ziua de 23 aprilie, printre mulți spectatori așteptați și neașteptați a venit și Gina Patrichi.

A venit Gina!

Acum, în acest timp, eu stau sub semnul „doamnelor Domnului Caragiale“ din spectacolul lui Tudor Mărăscu.

Aceste „doamne“ mă fac să trăiesc fericit și să simt mai acut continuitatea secretă viață-scenă.

Nu știu prin ce strîmbătură ironică a soartei, toți invitații mei la spectacol n-au venit. Ori au uitat, ori au adormit, ori au fost plecați, ori tocmai atunci vedeau alt spectacol — și, uite-așa, n-au venit! S-a întîmplat! Din păcate!

Și cum eu mă știu bine, mă cunosc, știu că mă conduc umorile mele și mai știu... n-o să-l ert.

Gina Patrichi a venit la spectacol. Am întîlnit-o întîmplător cu o zi înainte de premieră și, cu frică, după multe nereușite invitații:

— Gina, eu am un spectacol! Vii?

— Vin.

Și a venit!

A fost ca un dar. Ea era în sală în seara aceea și asta înnobila spectacolul.

După reprezentare am vorbit. Se exprima cu ațta autoritate, cu o asemenea siguranță, încît mă simțeam un fir de iarbă. Mi-a spus lucrurile bune, dar și nereușitele. Aveam impresia că-i dădusem un ghem de sfoară încîlcită pe care ea la descîlcit cu o surprinzătoare ușurință.

După seara aceea am fost mai sigură pe mine și oricum înainte de spectacol îmi repet la ureche vorbele ei „că mi-am cîstîgat un loc mai aproape de cer“: să am încredere în mine indiferent ce vînt cîlcăie iarba.

Prima dată cînd am văzut-o pe Gina Patrichi era într-o primăvară. Juca Valia din Poveste din Irkuțk. Pe atunci se trăia sub semnul acelor piese romantice, cu roluri minunate, al acelor piese cu iubire despre iubire.

Eram învățați cu o Valia femele-comisar, dură, vindictivă, severă și tragică. Ce surpriză! Eroina Ginei Patrichi era... Trecuse prin sală și se unduia o cometă a farmecului, un farmec năprasnic, năucitor.

O ființă subțire, fermecătoare, cu felii

de alint, cu dureri înăbușite, cu un patetic puternic.

A doua oară i-am văzut debutul bucurăstean: Corina din Jocul de-a vacanța.

Era Corina ei! Atît de neașteptată! Ca o sărbătoare pentru noi ceilalți. Și uite-așa, într-o vreme fastă a spectacolului românesc, oh, anii '65—'73, cu roluri memorabile, de Clody Berthola, Ileana Predescu, Rodica Tapalagă, Irina Răchițeanu, Silvia Popovici, Sanda Toma, Coca Andronescu, Marcela Rusu — apăsarea o actriță cu ochi mari și o neliniște permanentă, misterioasă și senzuală, o actriță conștientă de valoarea ei, guvernată de o stea norocoasă, o actriță care avea să devină un punct de reper al vîlei teatrale românești. Nu-mi revendic pretenția că o cunosc bine, fiindcă n-o cunosc aproape deloc. Este de altfel o personalitate artistică greu de descifrat.

Personajele ei sînt rare și ciudate, învelite într-o ironie fină, cuvintele sînt cumpănite filozofic, sentimentele și idelle sînt prînse cu electrozi de suflet și, de aceea, oricînd în pericol de scurt-circuit din cauza prea marelui voltaj la care e cuplată.

Treceri de la o stare sufletească la alta, simțire rafinată, o elegantă mlădiere a gîndului. Este ceea ce se cheamă o creatoare.

O creatoare care trăiește-ntr-un perimetru de baricadă cînd mulți oameni se grăbesc să obosească în sentimente fără să facă nimic altceva decît să existe fad și oricum.

Are umilința celor mari, știe înțelesul cuvîntului altruism — doar atunci cînd e oportun (eu am simțit asta), un altruism venindu-i din gîndu! Inteligent că munca noastră se face împreună și că reușita fiecărui adaugă încă un strop la reușita colectivă.

Ține pas cu viața!

Ține pas cu teatrul!

Pentru că, altfel, de ce s-ar fi dus departe de București în căutarea Cleopatrei și a lui Antoniu? În căutarea acestei piese puternice, a acestei femei care arde pînă la capăt — simbol al demnității neîntinate, sensibilizînd visul, puterea, orgoliul, credința, așa cum au explodat în viziunea lui Shakespeare.

Gina Patrichi este o stea de gheață fierbinte.

Gina Patrichi este unul din acele talente mari care numai de portretul meu subiectiv nu are nevoie. Mai multă nevoie am avut eu să-l scriu.

Rodica MANDACHE